

Sygn. akt I ACa 840/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Edyta Jefimko

Sędzia SA – Małgorzata Rybicka-Pakuła

Sędzia SO (del.) – Ewa Trybulska-Skoczelas

Protokolant – Marta Lach

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2013 r.

skargi M. K.

o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa wzajemnego W. P. przeciwko M. K. o rozwiązanie umowy, zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 maja 2008 roku, sygn. akt I C 32/00

na skutek apelacji M. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 21 lutego 2012r.

sygn. akt I C 66/11

postanawia:

- 1. sprostować z urzędu niedokładność w komparacji zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w miejsce oznaczenia przedmiotu sprawy: „z wniosku M. K. z udziałem W. P. ze skargi o wznowienie postępowania I C 32/00” wpisać: „skargi M. K. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa wzajemnego W. P. przeciwko M. K. o rozwiązanie umowy, zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 maja 2008 roku, sygn. akt I C 32/00”;***
- 2. uchylić zaskarżony wyrok i odrzucić skargę o wznowienie postępowania oraz zasądzić od M. K. na rzecz W. P. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;***
- 3. przyznać ze środków Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz adw. M. P. (2) kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej M. K. z urzędu w postępowaniu apelacyjnym;***
- 4. zasądzić od M. K. na rzecz W. P. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.***

I ACa 840/12

UZASADNIENIE

W dniu 18 stycznia 2011 r. M. K. wniosła skargę o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa wzajemnego W. P. skierowanego przeciwko M. K. o rozwiązanie umowy, zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 maja 2008 r., sygn. akt I C 32/00.

W. P. wniosł o odrzucenie skargi, jako nieopartej na ustawowej podstawie wznowienia postępowania oraz o zasądzenie na jego rzecz od przeciwniczki procesowej zwrotu kosztów postępowania. Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie:

I. oddalił skargę,

II. zasądził od M. K. na rzecz W. P. kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe postanowienie Sąd Okręgowy wydał na podstawie następujących ustaleń faktycznych i wniosków.

W sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie, Wydział I Cywilny, pod sygn. akt I C 32/00 z powództwa powoda wzajemnego W. P. skierowanego przeciwko pozwanej wzajemnej M. K. o rozwiązanie umowy, zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę, w dniu 21 maja 2008 r. zapadł prawomocny wyrok, mocą którego Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 41.300,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania, oddalając powództwo w pozostałej części oraz znosząc pomiędzy stronami koszty postępowania. W uzasadnieniu wydanego orzeczenia stwierdzono, iż dochodzona pozwem wzajemnym kwota stanowi odszkodowanie za szkodę poniesioną przez W. P., związaną z niewykonaniem przez niego z przyczyn obciążających M. K. zawartej z S. W. (1) w dniu 24 czerwca 1999r. umowy przedwstępnej. Umowa ta nie miała charakteru czynności prawnej pozornej, gdyż nie zostało udowodnione, aby powód wzajemny pozostawał ze S. W. (1) w konkubinacie, a ponadto nawet gdyby taki konkubinac miał miejsce, to nie zachodziłyby żadne prawne przeszkody do zawierania przez Konkubentów umów cywilnoprawnych, w tym umowy przedwstępnej sprzedaży spółdzielczego prawa do lokalu. Sąd Okręgowy powołał się również na okoliczność zapłacenia przez S. W. (1) podatku od zatrzymanego zadatku oraz zeznania pozwanego W. P. i świadka S. W. (1) oraz dowody z dokumentów.

W toku innego procesu, toczącego się pomiędzy tymi samymi stronami przed Sądem Okręgowym w Warszawie, sygn. akt IV C 812/09, do akt zostały dołączone akta lokalu nr 67, położonego przy ul. (...) w K. nadesłane ze Spółdzielni Mieszkaniowej (...) dla Młodych" w K., z których treścią M. K. zapoznała się w dniu 22 października 2010 r. Znajdowały się w nich m.in. pełnomocnictwa udzielone W. P. przez świadka S. P. z dnia 10 października 1994r. obejmowało m.in. umocowanie do odbioru wszelkich dokumentów i ich podpisywania, regulowania wszelkich opłat i wpłat, składania wszelkich oświadczeń i wyjaśnień, do odbioru technicznego mieszkania, dokonywania ewentualnych zmian architektonicznych i urządzeń w mieszkaniu. P. z dnia 8 czerwca 1998r. obejmowało m.in. umocowanie do odbioru przydziału spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), podpisywania, a następnie odbioru stosownych dokumentów, wpłaty stosownych opłat, składania wszelkiego rodzaju oświadczeń, a następnie do sprzedaży tegoż prawa za cenę i na warunkach według swobodnego uznania pełnomocnika. Z kolei pełnomocnictwo z dnia 2 maja 2000r. obejmowało umocowanie m.in. do nabycia na rzecz S. W. (1) dowolnego spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego (garażu), za cenę i na warunkach według uznania pełnomocnika, a w związku z tym do podpisania stosownego aktu notarialnego i zapłaty ceny sprzedaży.

Wniesiona przez M. K. skarga została oparta na podstawie art. 402 § 3 k.p.c. Skarżąca wskazała, że pojawiły się nowe dowody w postaci dokumentów nadesłanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) dla Młodych" dotyczące lokalu nr (...) przy ul. (...) w K., które zdaniem M. K. wskazują, że stan faktyczny ustalony w sprawie, sygn. akt I C 32/00 w kluczowych dla rozstrzygnięcia kwestiach jest zupełnie inny aniżeli wynikający z zeznań świadka S. W. (1) i powoda wzajemnego W. P..

Na podstawie 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać przed uprawomocnieniem się wyroku.

W ocenie Sądu Okręgowego w swoich zeznaniach, złożonych w sprawie sygn. akt I C 32/00, zarówno powód wzajemny W. P., jak i świadek S. W. (1) nie zaprzeczali, że łączyły ich stosunki zawodowe, negowali jedynie okoliczność istnienia pozostawania w związku nieformalnym (konkubincji). Przedstawione przez skarżącą dowody w postaci udzielonych pełnomocnictw przez świadka S. W. (2) P. nie podważają wiarygodności tych zeznań i dlatego skargę o wznowienie postępowania oddalono.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożyła M. K., zaskarżając je w całości na podstawie następujących zarzutów:

1. naruszenia przepisów postępowania w postaci :

a) art. 328 § 2 k.p.c. - polegającego na uchyleniu się przez Sąd Okręgowy od:

- wskazania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oraz wyjaśnienia podstawy prawnej postanowienia,

- wskazania przyczyn, dla których poszczególnym dowodom odmówiono wiarygodności i mocy dowodowej, w szczególności poprzez przyjęcie, że przydział S. W. (1) lokalu mieszkalnego w dniu 13 kwietnia 2000 r., (kilka miesięcy po rzekomym zatrzymaniu zadatku) nie świadczy o pozorności umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 24 czerwca 1999 r.,

b) art. 233 § 1 k.p.c. - polegającego na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, w szczególności poprzez bezzasadne obdarzenie walorem wiarygodności zeznań W. P. i S. W. (1)

2. naruszenia przepisów prawa materialnego w postaci :

a) art. 83 § 1 k.c. - przez jego niezastosowanie, skutkujące przyjęciem, że umowa przedwstępna sprzedaży z dnia 24 czerwca 1999 r. nie była pozorna,

b) art. 213 § 3 Prawa spółdzielczego - przez jego niezastosowanie, skutkujące przyjęciem, że w dacie zawarcia umowy przedwstępnej przysługiwało S. W. (1) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, a w konsekwencji była podstawa do zatrzymania rzekomo otrzymanego zadatku.

W postępowaniu odwoławczym skarżąca wniosła o dopuszczenie dowodów z :

a. odpisu raportu końcowego Agencji (...) z dnia 11 kwietnia 2011 r. na okoliczność zamieszkiwania przez W. P. w mieszkaniu przy ul. (...) w K.;

b. odpisów dokumentów załączonych do zażalenia w postaci: pisma skierowanego przez pełnomocnika skarżącej do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) dla Młodych" w K. z dnia 7 maja 2010 r. i odpowiedzi na nie z dnia 18 maja 2010 r., nieczytelnej kserokopii notatek z adnotacjami spółdzielni z 2000 r., pism świadka S. W. (3) do spółdzielni z dnia 16 lutego 2000 r., z dnia 31 sierpnia 1998 r., z dnia 12 kwietnia 1999 r. i z dnia 28 czerwca 2000 r., fragmentu wypisu aktu notarialnego Rep. A Nr (...) z odręcznymi adnotacjami z 2000 r. oraz dokumentu działu księgowości z dnia 28 marca 2000 r. na okoliczności wskazane w uzasadnieniu apelacji, w szczególności działania przez W. P. w imieniu S. W. (1),

c. dokumentów złożonych do akt spółdzielczych lokalu przy ul. (...) w K. na okoliczność działania przez W. P. w imieniu S. W. (1), czynności podejmowanych przez pełnomocnika w odniesieniu do tego lokalu oraz akt członkowskich W. P. i S. W. (3) ;

d. opinii biegłego sądowego M. P. (3) sporządzonej w dniu 15 października 2012 r. na okoliczność ustalenia wartości rynkowej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) w K., według stanu i cen na dzień 24 czerwca 1999 r. oraz na dzień 9 maja 2000 r.

Na podstawie zgłoszonych zarzutów M. K. wniosła o zmianę w całości zaskarżonego orzeczenia poprzez:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w części, tj. pkt I. i III. , zmianę wyroku z dnia 21 maja 2008 r. poprzez oddalenie powództwa wzajemnego W. P. w całości,

2. zasądzenie na od W. P. na rzecz M. K. kwoty 75.672,69 złotych, tytułem zwrotu spełnionego oraz wyegzekwowanego świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 75.672,69 złotych od dnia wniesienia skargi o wznowienie postępowania do dnia zapłaty,

3. rozstrzygnięcie o kosztach procesu;

ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji, a także rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona , chociaż z innych przyczyn niż wskazane w podniesionych zarzutach.

Jak stanowi art. 381 k.p.c. sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Uregulowanie zawarte w tym przepisie jest wyrazem dążenia do koncentracji materiału dowodowego przed sądem pierwszej instancji . Potrzeba powołania nowych faktów i dowodów powinna być następstwem zmienionych okoliczności sprawy, które są niezależne od zapadłego rozstrzygnięcia pochodzącego od sądu pierwszej instancji albo otwarcia się możliwości dowodzenia okoliczności faktycznych wcześniej niemożliwych do wykazania z przyczyn obiektywnych. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie istniały żadne przeszkody obiektywne uniemożliwiające w postępowaniu przed Sądem Okręgowym zgłoszenie dowodów z odpisu raportu końcowego Agencji (...), z dnia 11 kwietnia 2011 r. , korespondencji pomiędzy świadkiem S. W. (3) , a także pełnomocnikiem M. K. ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) dla Młodych" w K. z lat 1998- 2010 , czy akt członkowskich W. P. i S. W. (3). Jeszcze przed wydaniem zaskarżonego orzeczenia M. K. mogła zgłosić wniosek o zwrócenie się przez Sąd Okręgowy do spółdzielni o nadesłanie całej dokumentacji dotyczącej lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w K. oraz akt członkowskich wskazanych osób.

Strona, która dopuszcza się zaniedbania w zakresie przysługującej jej inicjatywy dowodowej w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, musi się liczyć z tym, że sąd drugiej instancji jej wniosku dowodowego nie uwzględni (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2002 r., IV CKN 980/00, LEX nr 53922). Natomiast dopuszczenie przez Sąd Apelacyjny dowodu z dokumentu w postaci opinii biegłego sądowego M. P. (3) sporządzonej w dniu 15 października 2012 r. na zlecenie skarżącej wynikało z faktu, iż dokument ten został wskazany na rozprawie apelacyjnej w dniu 18 lutego 2013 r. jako dodatkowa podstawa wznowienia postępowania w rozumieniu art. 403§ 2 k.p.c.

Przepis ten stanowi, iż można żądać wznowienia postępowania , m. in. w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Później wykryte okoliczności faktyczne (dowody) (o których mowa w art. 403 § 2 k.p.c.), to okoliczności (dowody) istniejące już w czasie prowadzenia zakończonego prawomocnie postępowania, lecz wówczas stronie nieznanne .W płaszczyźnie art. 403 § 2 k.p.c. nie mieści się środek dowodowy powstały już po wydaniu zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2012 r., II CZ 83/12 , Lex nr 1228796 , z dnia 2 grudnia 2011 r., III UZ 28/11, Lex nr 1130395 oraz z dnia 19 marca 2010 r., II PZ 5/10, Lex nr 583798). Omawiana regulacja prawna dotycząca powołania (przedstawienia) środków dowodowych (okoliczności faktycznych), które nie było w zakończonym postępowaniu możliwe, nie może odnosić się więc do

stanu po jego zakończeniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1998 r., II UKN 106/98, OSNP 1999/13/438 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNC 1969/12/208).

Z uwagi na powyższe nie może zostać uznana za nowy dowód z art. 403§ 2 k.p.c. opinia biegłego sądowego M. P. (3) sporządzona w dniu 15 października 2012 r., jak również dowód z raportu końcowego Agencji (...) z dnia 11 kwietnia 2011 r., nawet gdyby dowód z tego dokumentu nie był spóźniony. Dokumenty te powstały bowiem już po uprawomocnieniu się wyroku, którego dotyczy skarga.

Także okoliczności faktyczne w postaci udzielenia pełnomocnictw przez S. W. (2) P. w dniach 10 października 1994 r., 8 czerwca 1994 r. oraz 2 maja 2000 r. i dowody w postaci dokumentów, obejmujących oświadczeniawoli mocodawcy w tym przedmiocie również nie spełniają kryteriów z art. 403§ 2 k.p.c. Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od łącznego zaistnienia trzech przesłanek, po pierwsze - wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych faktów, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, po drugie - możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz po trzecie - niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2012 r., II UZ 54/11, Lex nr 1168885, z dnia 12 stycznia 2012 r., I UZ 46/11, Lex nr 12115611). Podstawą wznowienia postępowania nie mogą być okoliczności i dowody wchodzące w zakres materiału procesowego prawomocnie zakończonego postępowania, a nie dostrzeżone przez stronę, bowiem wykrycie, o którym mowa w powołanym art. 403 § 2 k.p.c. odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nie ujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanymi stronie i dla niej niedostępnymi, zaś fakty "ujawnialne" czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą art. 403 § 2 k.p.c. Niemożność powołania się na nowe dowody musi być obiektywna i wykazana w sposób racjonalny, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy. Skuteczne powołanie się na przesłankę wskazaną w art. 403 § 2 k.p.c. wymaga, aby nowe okoliczności w poprzednim postępowaniu były stronie nieznanymi i dla niej niedostępne. Nie odnosi się natomiast do okoliczności i dowodów niedostrzeżonych przez stronę, gdy istniała obiektywna możliwość ich przywołania, a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej zaniedbań (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98, LEX nr 78214, z dnia 7 marca 2007 r., II CZ 5/07, LEX nr 278667, z dnia 25 stycznia 2007 r., I UZ 38/06, OSNP 2008/3-4/51, z 14 czerwca 2000 r., V CKN 817/00, Lex nr 1221154, z dnia 24 czerwca 2009 r., I CZ 32/09, Lex nr 584194, z dnia 7 kwietnia 2010 r., II PZ 8/10, Lex nr 603833, Lex nr 603833, z dnia 11 sierpnia 2009 r., III PZ 6/09, Lex nr 551889, z dnia 26 stycznia 2011 r., II UZ 42/10, LEX nr 786807 oraz z dnia 29 stycznia 2009 r., V CZ 92/08, Lex nr 746190).

W ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczność faktyczna udzielenia przez S. W. (2) P. trzech pełnomocnictw i dowody ją potwierdzające były dla skarżącej obiektywnie dostępne przed prawomocnym zakończeniem postępowania w sprawie sygn. akt I C 32/00, skarżąca miała bowiem możliwość uzyskania stosownych informacji dokumentów z akt spółdzielczych. W toku tamtego procesu pełnomocnik M. K. w piśmie procesowym z dnia 14 stycznia 2008 r. k-537 zgłosił wniosek dowodowy o zwrócenie się przez Sąd Okręgowy o nadesłanie przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) dla Młodych" w K. określonych informacji dotyczących stron i przedmiotu przedwstępnej umowy sprzedaży własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu, które zostały udzielone k-559, ponadto strony składały także dokumenty wystawione przez spółdzielnię (np. zaświadczenie o przydziale k-556). Natomiast pozwana wzajemna reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie złożyła wniosku dowodowego o nadesłanie całych akt dotyczących lokalu. Niemożliwość skorzystania z okoliczności faktycznych i środków dowodowych, jako podstawa wznowienia postępowania, jest oceniana z punktu widzenia strony a nie ze względu na wadliwość dotychczasowego postępowania w zakresie uwzględnienia przez sąd przytaczanych w tym postępowaniu okoliczności i skazywanych dowodów. Podstawą skargi o wznowienie postępowania nie może być negatywna ocena skarżącej dotycząca ustaleń faktycznych, oceny dowodów ani zastosowania prawa przez sądy w sprawie, której skarga dotyczy. Celem wznowienia postępowania, odróżnieniu od środków odwoławczych i skargi kasacyjnej, nie jest usunięcie błędów dotychczasowego postępowania w oparciu o ten sam materiał dowodowy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., I CZ 115/11, Lex nr 1084695). Z uwagi na powyższe powołane okoliczności (oraz dowody na ich poparcie) nie spełniają kryteriów z art. 403§ 2 k.p.c. Należy także wskazać, iż zostały one w istocie zgłoszone w celu wykazania nieprawdziwości zeznań powoda wzajemnego W. P. oraz świadka S. W. (3). Złożenie fałszywych zeznań,

ewentualnie, można by uznać za spełniające kryteria z art. 403 § 2 k.p.c. i pozwalające na wznowienie postępowania. Jednakże niezbędne jest udowodnienie tej fałszywości. Fakt składania fałszywych zeznań można udowodnić wyłącznie przedstawiając prawomocny karny wyrok skazujący za składanie fałszywych zeznań w konkretnym postępowaniu, o którego wznowienie się występuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2008 r., II CZ 49/08, Lex nr 447693)

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Ocena, czy skarga opiera się o ustawową podstawę wznowienia, nie ogranicza się do badania, czy okoliczności wskazane przez skarżącego dają się podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, lecz obejmuje badanie i ustalenie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. Obecnie - po uchyleniu art. 411 k.p.c. - nastąpiło poszerzenie kognicji sądu badającego na posiedzeniu niejawnym, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia. Badając oparcie skargi na ustawowej podstawie wznowienia sąd ogranicza się do zbadania, czy twierdzenia skargi stanowią taką ustawową podstawę, gdyż jeśli wskazana podstawa została sformułowana w sposób odpowiadający ustawie, ale w rzeczywistości nie występuje, skarga podlega odrzuceniu z mocy art. 410 § 1 k.p.c. Odrzucenie skargi o wznowienie postępowania nie może natomiast nastąpić w przypadku gdy podstawa ta istnieje, ale jest merytorycznie nieuzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2010 r., II PZ 5/10, Lex nr 583798, z dnia 19 maja 2005 r., II CZ 41/05, niepubl., z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, Lex nr 610070, z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 401/07, Lex nr 951441 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2007 r., III CSK 56/07, Lex nr 334985)

Skoro wskazana przez M. K. ustawowa podstawa wznowienia postępowania z art. 403 § 2 k.p.c. nie istnieje, to skarga zgodnie z treścią art. 410 § 1 k.p.c. powinna zostać odrzucona, a nie oddalona, jak uczynił to Sąd Okręgowy.

Nie następuje pogorszenie sytuacji procesowej strony w razie zastąpienia postanowienia o oddaleniu skargi o wznowienie postępowania postanowieniem o odrzuceniu tej skargi. Zakaz uchylania lub zmiany wyroku na niekorzyść strony wnoszącej apelację zawarty w art. 384 k.p.c., nie dotyczy postanowień o charakterze procesowym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2004 r., I CZ 40/04, Lex nr 194136 i z dnia 21 lutego 1997 r., I PKN 19/97, OSNP 1997/23/466). Orzeczenia wydawane przez sąd odwoławczy na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. zapadają w formie postanowień (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 1999 r., III CKN 693/98, OSNC 2000/4/73). Uznając, iż zachodzą podstawy do odrzucenia skargi o wznowienie postępowania Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok i odrzucił skargę o wznowienie postępowania, a na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), zasądził od skarżącej na rzecz W. P. tytułem zwrotu kosztów postępowania za pierwszą instancję kwotę 3617 zł. Na podstawie art. 350 § 3 k.p.c. sprostowano z urzędu niedokładności w komparycji zaskarżonego wyroku, dotyczące oznaczenia przedmiotu postępowania.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. § 6 pkt 6, § 15 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz § 13 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348, z późn. zm.).